

שלחן השבת של מרן היה שלחן של תורה. פניו של מרן האירו באור יקרות, באור קדושתה של השבת, ומפיו קלחו דברי תורה מרתקים. בניו של מרן, תלמידי חכמים בעלי שיעור קומה, פלפלו עמו בדברי תורה, והתענגו על כל מלה.

המעשה הבא ארע באחד מימי השבת, כאשר מרן פתח והרצה בפני הנוכחים פלפול עמק, הנוגע לאחד מפסקיו של ידיו בנפש, הגאון הגדול רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל. מרן הקשה ותרץ, בנה וסתר, עד שהציג לפני בניו את מסקנתו המזקקת.

"מה אתם אומרים על כך?" שאל מרן בחינה, והבנים הביעו את התפעלותם מהפלפול העמק והמחדש. "נפלא עד מאוד", השתאו.

"ובכן", חיר מרן בשנית, "דעו לכם, כי את המערכה הלמדנית הזו, חדשתי הלילה, תוך כדי שנה".

"מה פרוש?" נדהמו הבנים, ומרן הסביר: "קדם שעליתי למטתי עסקתי בדבריו של חכם בן ציון, וכאשר ישנתי, המשיך מחי לשאת ולתת בדבריו. והנה, הפלפול – הריהו לפניכם..."

רק רבי משה, הבן הצעיר, לא נדהם ולא השתומם. הן במו עיניו ראה, כיצד אפופה ובלולה שנתו של מרן בדברי תורה.

היה זה כאשר השגיח במסירות על בריאותו של אביו. בתקופה מסוימת, בה היה מרן זקוק להשגחה צמודה ממט, התקנה מצלמה בחדרו, ובשעות הלילה, כאשר היה מרן עולה לישן, היה רבי משה צופה במתרחש מן החדר הסמוך ומשגיח על אביו במסירות.

פעמים רבות באותה תקופה ארע, שרבי משה היה מפציר במרן לעלות לישן לאחר יום למוד עמוס במיוחד, אך מרן היה מסרב ומבקש ללמד עוד ועוד ועוד.

גם כאשר היה נעתר לבסוף ועולה למטתו, היה רבי משה מבחין כי לפתע, לאחר זמן קצר, נעור אביו משנתו, קם ונוטל את ידיו, ומתישב אל השלחן לכתב.

שוב היה עולה לישן, ושוב היה מתעורר כעבור זמן קצר כדי לכתב. וכך כמה וכמה פעמים במשך הלילה.

"אבא", היה רבי משה שואל בבקרו של יום, "מדוע אינך ישן ברציפות?" ומרן היה משיב בפשטות: "וכי מה אעשה, שחדושי תורה צפים ועולים במחי גם כאשר אני ישן? ובכן, הריני מתעורר ורושם אותם..."